

توصیف ترمودینامیکی سیستم Ti-O براساس انتخاب مدل مایع یونی برای فاز مایع

* پردیس محمدپور و مسعود گودرزی*

دانشکده مهندسی مواد و متالورژی، دانشگاه علم و صنعت ایران، تهران

(دریافت مقاله: ۱۳۹۶/۰۳/۲۲ - دریافت نسخه نهایی: ۱۳۹۴/۱۲/۱۲)

چکیده- در این تحقیق، نمودار فاز و خواص ترمودینامیکی سیستم Ti-O تا ۳۰ درصد مولی اکسیژن با استفاده از روش کالفاد محاسبه شده است. در این سیستم تا ۳۰ درصد مولی اکسیژن فازهای محلول جامد α Ti و β Ti و فاز مایع وجود دارند. فازهای α Ti و β Ti براساس مدل "زیرشبکه" و فاز مایع بهوسیله مدل "مایع یونی" مدل سازی ترمودینامیکی شدند. بهینه سازی پارامترهای روابط انرژی آزاد گیبس هر یک از فازها توسط نرم افزار ترمو-کلک انجام شد و نمودار فاز و همچنین نمودارهای خواص ترمودینامیکی توسط این نرم افزار رسم شدند. نتایج حاصل با نتایج به دست آمده از محاسبات دیگر حقیقان و همچنین نتایج تجربی مورد مقایسه قرار گرفت. نتایج به دست آمده تطابق بسیار خوبی را بین نتایج محاسبه شده و نتایج تجربی نشان می دهد. همچنین مشاهده می شود با افزایش دما و کسر مولی اکسیژن، استفاده از مدل "مایع یونی" به جای استفاده از مدل "زیرشبکه" برای توصیف ترمودینامیکی فاز مایع، تطابق بهتری را با نتایج تجربی، در محاسبه نمودار فاز نشان می دهد.

واژه های کلیدی: مدل مایع یونی، مدل زیرشبکه، نمودار فاز، سیستم Ti-O، ترمو-کلک.

Thermodynamic Description of the Ti–O System using the Ionic Liquid Model for the Liquid Phase

P. Mohammadpour* and M. Goodarzi

School of Metallurgy and Materials Engineering, Iran University of Science and Technology, Tehran, Iran.

Abstract: In this study, the phase diagram and thermodynamic properties of Ti-O system up to 30 mole percent of oxygen was calculated with Calphad method. In this range of oxygen, Ti-O system includes α Ti, β Ti and liquid phases. α Ti and β Ti were modeled by "sublattice" model and the model of liquid phase was modeled by "ionic liquid". Gibbs energy parameters of each phase was optimized by Thermo-Calc software and their phase and thermodynamic diagrams were drawn using this software. The obtained results were compared with experimental and other calculated results. A good accordance was observed between calculated and experimental results. In calculation of phase diagram, with increasing temperature and mole fraction of oxygen, the use of "ionic liquid" model instead of "sublattice" model in thermodynamic description of liquid phase showed better accordance with experimental data.

Keywords: Ionic liquid model, Sublattice model, Phase diagram, Ti-O system, Thermo-Calc.

*: مسئول مکاتبات، پست الکترونیکی: mgoodarzi@iust.ac.ir

۱- مقدمه

مدل مجتمع^۴ برای فاز مایع و از مدل سه زیرشبکه^۵ موجود در فرمول بندی های انرژی پیوند برای فاز تیتانیوم مونواکسید استفاده کردند. اگرچه بعداً مشخص شد که فاز انتخابی برای تیتانیوم مونواکسید توسط آنها در تناقض با غلط قابل توجه جاهای خالی در این فاز است. بعد از آن در کار همپل و همکاران [۸] یک توصیف ترمودینامیکی منسجم از سیستم دوتایی Ti-O در تمام محدوده ترکیبی با تأکید بر انتخاب مدل مناسب در فرمول بندی های انرژی پیوند برای فاز تیتانیوم مونواکسید ارائه نمودند. یک انتقاد اساسی که در مورد مدل مجتمع وجود دارد این است که در تعریف این مدل اجتماع ها و گردهمایی هایی را در نظر می گیرند، در صورتی که فرمول های ریاضی بر این دلالت دارند که مولکول های مجرزا وجود دارند. انتقاد دیگر این است که اجتماع های مربوطه قبل از به کار گیری باید شناسایی شوند. اگرچه در بعضی موارد تعدادی اجتماع های مختلف ممکن است وجود داشته باشد اما همیشه به وضوح نمی توان مشخص کرد که چه اجتماع هایی واقعاً وجود دارند. همچنین هنگام تعیین این مدل به سیستم های سه تایی تناقض هایی مشاهده شده است. به دلیل تناقض های ذکر شده در توصیف فاز مایع به صورت مدل مجتمع، در این تحقیق از مدل مایع یونی پیشنهاد شده توسط ساندمان [۹] به صورت $Ti^{2+}p(O^{2-}, Va, TiO_2, O)_q$ برای فاز مایع و از مدل زیرشبکه برای فاز های αTi و βTi استفاده شد. هدف استفاده از مدل "مایع یونی" به جای مدل "مجتمع" برای فاز مایع بررسی تأثیر آن در محاسبات نمودار فاز و خواص ترمودینامیکی سیستم Ti-O_۲ تا ۳۰ درصد مولی اکسیژن است. به منظور محاسبه نمودار فاز از روش کالفاد^۶ استفاده شد. در این روش پس از مدل کردن رابطه انرژی آزاد گیبس این سه فاز، پارامتر های مدل ها با استفاده از نرم افزار ترمو- کلک^۷ بهینه سازی و نمودار فاز و خواص ترمودینامیکی این سیستم محاسبه شد. نتایج حاصله با نتایج به دست آمده از تحقیق همپل و همچنین نتایج تجربی مورد مقایسه قرار گرفت.

برای بررسی خواص و فرایندهای تولید آلیاژ های تیتانیوم، سرامیک ها و سرباره های پایه تیتانیوم، درک سیستم دوتایی Ti-O نقش مهمی ایفا می کند. به همین منظور مطالعه تعادل فازی و ترمودینامیک این سیستم به طور کامل در گذشته انجام شده است. ارزیابی های ترمودینامیکی متعددی از این سیستم در منابع وجود دارد که تفاوت آنها در مدل های استفاده شده برای فاز های مایع و تیتانیوم مونواکسید دما بالا و همچنین انتخاب محدوده ترکیبی و دمایی مورد بررسی است. به عنوان مثال ساندرز و چاندرسکاران [۱]، پاژن و کیویلاتی [۲] و فیشر [۳] و لی [۴] این سیستم دوتایی را از تیتانیوم خالص TiO_{2-8} با در نظر گرفتن فاز انحلالی TiO_{2-8} به صورت ترکیب خطی (بدون محدوده انحلال) و بدون در نظر گرفتن فاز های مگنلی^۱ توصیف کردند. در مقابل این تحقیقات اریکسون و پلتون [۵] این سیستم دوتایی را در محدوده ترکیبی بین فاز های Ti_2O_3 و TiO_{2-8} با لحاظ کردن فاز های مگنلی و در نظر گرفتن محدوده انحلالی بسیار کوچک برای فاز TiO_{2-8} مدل سازی و ارزیابی کردند. ارزیابی کامل این سیستم دوتایی شامل فاز های مگنلی و TiO_{2-8} غیر موازن های در تمام محدوده ترکیبی، توسط وادرن و اریکسون [۶] انجام شد. در تحقیق آنها فاز مایع با مدل مایع یونی^۲ و فاز تیتانیوم مونواکسید با مدل انرژی پیوند با دو زیر شبکه^۳ توصیف شده است. در سال ۲۰۰۷ میلادی، کانکارویک و همکاران [۷] به اشکال جزئی در توصیف فاز مایع با مدل مایع یونی به صورت $Ti^{2+}, Ti^{3+}, Ti^{4+}p(O^{2-}, Va)_q$ به کار گرفته شده توسط وادرن و اریکسون [۶] بی بردن. در این روابط جای خالی با Va نشان داده می شود. مشکل این مدل ایجاد ناحیه عدم انحلال در فاز مایع هنگام تعیین آن به سیستم سه تایی است. مشکل مهم دیگر عدم وجود مدل انرژی Cu-Ti-O پیوند به کار برده شده توسط وادرن و اریکسون در نسخه های اخیر بسته های نرم افزاری ترمودینامیکی تجاری است. کانکارویک و همکاران از این مشکلات اجتناب کردند و از

جدول ۱- داده‌های تعادل فازی

مرجع	روش آزمایشگاهی	محذوده دما/ ترکیب/ فاز
[۱۰]	آنالیز میکروساختاری نمونه‌های کوئنچ شده، پراش اشعه ایکس، گرماسنجی نوری	۱۹۰۰-۷۰۰ درجه سانتی گراد، تا ۵۶ درصد اتمی اکسیژن، حلالیت اکسیژن (مرزهای فازی) در فاز α Ti و β Ti، لیکوئیدوس
[۱۱]	آنالیز میکروساختاری نمونه‌های کوئنچ شده، گرماسنجی نوری، ذوب در خلا (غلظت O)	۱۹۰۰-۷۵۰ درجه سانتی گراد، تا ۶۲ درصد اتمی اکسیژن، حلالیت اکسیژن (مرزهای فازی) در فاز α Ti و β Ti، لیکوئیدوس

منجر به یک تفسیر اشتباه در محل مرزهای فازی و تحولات فازی هم‌دمای شود. به‌همین منظور همپل و همکاران در آنالیز خود از تمام داده‌های اصلی تجربی استفاده کرده و برای اولین بار این داده‌ها در مقایسه با یکدیگر و نمودار فاز محاسبه شده آورده شده است [۸].

۱-۲- داده‌های ترمودینامیکی

گروه دوم داده‌های تجربی مربوط به خواص ترمودینامیکی است. روش‌های مختلفی، مانند طیف‌سنجی جرمی، اندازه‌گیری‌های نیروی محركه با الکتروولیت جامد، تعادل فاز گاز، ترموگراویمتری، اندازه‌گیری‌های دانسیته و پارامتر شبکه استفاده می‌شود. برخی از این روش‌ها برای تعیین خواص در مناطق تک فاز، مانند $TiO_{2-\delta}$, TiO_x , α Ti, β Ti و برخی برای مناطق دو فازی به کار گرفته شدند [۸].

۱-۳- انتخاب داده‌های آزمایشگاهی از بین منابع منتشر شده داده‌های آزمایشگاهی انتخاب شده از بین منابع منتشر شده برای این تحقیق به ترتیب زمانی در جدول (۱) و (۲) آورده شده‌اند.

۲- مدل‌سازی ترمودینامیکی

۲-۱- مدل‌سازی محلول‌های جامد بین نشین α Ti و β Ti با مدل زیرشبکه

انرژی آزاد گیس فازهای محلول‌های جامد بین نشین α Ti و β Ti با استفاده از فرمول‌بندی انرژی ترکیب با دو زیرشبکه توصیف می‌شود. در این مدل‌سازی فرض بر این است که زیرشبکه اول به‌طور کامل با Ti و زیرشبکه دوم با جای خالی

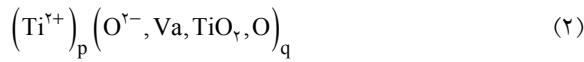
۱-۱- داده‌های تجربی منتشر شده

سیستم دوتایی Ti-O شامل مجموعه‌ای پیچیده از فازهای مایع، گاز، فازهای محلول جامد (TiO_x , α Ti, β Ti) و تعداد زیادی فازهای اکسیدی موازن‌های است. این سیستم همچنین شامل فازهایی موسوم به فازهای مگنلی با فرمول عمومی Ti_nO_{2n-1} که $n > 4$ است. یک مرور کلی و ارزیابی دقیق از داده‌های آزمایشگاهی که تا سال ۱۹۸۴ میلادی منتشر شده بود، توسط موری و ریت ارائه شده است. نتایج کار آنها نقطه شروعی برای آنالیزهای ترمودینامیکی بوده است [۸]. کارهای بسیار مهم آزمایشگاهی مربوط به تعادل فازی O-Ti در محذوده ترکیبی $Ti_2O_۳$ تا Ti در انتشارات بامپس و همکاران [۱۰] و شفیلد و بیکن [۱۱] آمده است. آنها با ترکیب متالوگرافی، آنالیز پراش پرتو ایکس، میکروسکوپ نوری برروی نمونه‌های کوئنچ شده حالت تعادل سالیدوس و لیکوئیدوس را مشخص کردند. در آزمایش‌های بامپس نمونه‌ها در دمایی بین ۹۷۳ تا ۲۱۷۳ کلوین با گام‌های دمایی $T-x$ به تعادل رسیدند. داده نقطه‌های بیکن تصادفی تر از نتایج بامپس هستند. در ارزیابی موری و ریت داده نقطه‌های اصلی از کار بیکن و بامپس، که ارائه دهنده مجموعه تک فاز یا دو فاز است، نشان داده نشده است و به جای آن نقاط درونیابی شده که تخمينی از مرزهای فازی هستند داده شده است. در مطالعات ترمودینامیکی بعدی نتایج بیکن و شفیلد و بامپس از تفسیری که در ارزیابی موری و همکاران انجام گرفته بود آورده شده‌اند و از این داده‌ها به عنوان داده‌های ورودی در آنالیز ترمودینامیکی خود استفاده کردند، که این ممکن است

جدول ۲-داده‌های ترمودینامیکی

مرجع	روش آزمایشگاهی	محدوده دما/ ترکیب/ فاز
[۱۲]	کالریمتری احتراقی	۲۵ درجه سانتی گراد، تا ۶۷ درصد اتمی اکسیژن، آنتالپی تشکیل فاز α Ti در مقادیر مختلف اکسیژن
[۱۳]	کالریمتری احتراقی	۲۵ درجه سانتی گراد، تا ۶ درصد اتمی اکسیژن، آنتالپی تشکیل فاز α Ti در مقادیر مختلف اکسیژن
[۱۴]	اندازه‌گیری انحلال اکسیژن در آلیاژ‌های Ti-O	۸۰ درجه سانتی گراد، ۱۸ درصد اتمی اکسیژن، فاز α Ti، اکتیویته Ti در آلیاژ‌های Ti-O
[۱۵]	کالریمتری	۱۰۵ درجه سانتی گراد، تا ۳۷/۵ درصد اتمی اکسیژن، آنتالپی مولار جزئی حل شدن اکسیژن
[۱۶]	روش تعادلی	انرژی آزاد مولار جزئی اکسیژن در فاز bcc آلیاژ‌های Ti-O در تعادل با کلسیم و اکسید کلسیم بین ۱۱۷۳ تا ۱۳۷۳ کلوین

امکان را به این مدل می‌دهد که یک توصیف ترمودینامیکی پیوسته از تیتانیوم فلزی خالص مذاب تا یون کامل ارائه کند:

برای تضمین خشی بودن از نظر بار الکتریکی در هر ترکیب شیمیایی، فاکتورهای استوکومتری P و Q به کسر فضای شبکه‌ای گونه‌های موجود در معادله‌ها بستگی دارد.

$$P = \sum_i y_i (-v_i) + y V_a q - Q \quad (3)$$

$$Q = \sum_j y_i v_j \quad (4)$$

کسر محلی و والنس با y و v نشان داده شده است. سری‌ها در معادله (۳) و (۴) از آئیون با اندیس i و کاتیون با اندیس j ساخته شده است. عبارت انرژی آزاد گیس برای مذاب سیستم Ti-O مربوط به مدل مایع یونی مطابق رابطه (۵) است [۹]:

$$\begin{aligned} G_m &= y_{Ti^{2+}} + y_{O^{2-}} - G^{\circ}_{Ti,O} + y_{Ti^{2+}} \\ &\quad y_{Va} G^{\circ}_{Ti^{2+}; Va} + y_{Ti^{2+}} + y_{TiO_2} G^{\circ}_{TiO_2} + \\ &\quad RT p \left(y_{Ti^{2+}} \ln y_{Ti^{2+}} \right) + RT q \\ &\quad \left(y_{O^{2-}} \ln y_{O^{2-}} + y_{Va} \ln y_{Va} + \right. \\ &\quad \left. y_O \ln y_O + y_{TiO_2} \ln y_{TiO_2} \right) + y_{O^{2-}} - y \\ &\quad Va y_{Ti^{2+}} L^{\circ}_{Ti^{2+}; O^{2-}, Va} + y_{O^{2-}} - y \\ &\quad Va y_{Ti^{2+}} L^{\circ}_{Ti^{2+}; O^{2-}, Va} (y_{O^{2-}} - y_{Va}) \end{aligned} \quad (5)$$

سه جمله اول شامل انرژی آزاد گیس استاندارد همه ترکیبات ممکن که از اجزای زیرشبکه‌ها ایجاد می‌شوند و جمله چهارم و پنجم مربوط به آنتروپی مخلوط شدن در هر

(VA) و O و اشغال شده است. ساختار hcp فاز α Ti به صورت $(Ti)(O, Va)$ توصیف می‌شود زیرا تنها نصف فضاهای خالی

اکتاهدرال پر خواهد شد و ساختار bcc فاز β Ti به صورت $(Ti)(O, Va)$ توصیف می‌شود. عبارت انرژی آزاد گیس مولی واحد زیرشبکه مربوطه برای این فازها در سیستم Ti-O به صورت رابطه (۱) بیان می‌شود [۸]:

$$G^{\phi} = y_O G^{\phi}_{Ti,O}(T) + y_{Va} G^{\phi}_{Ti; Va}(T) + qRT(y_O \ln y_O + y_{Va} \ln y_{Va}) + y_O y_{Va} L^{\phi}_{Ti; Va, O} \quad (1)$$

y_i کسر مولی گونه i در زیرشبکه دوم، q تعداد فضای شبکه در زیرشبکه دوم که معادل $0/5$ برای $\phi = \alpha$ Ti و $3/5$ برای $\phi = \beta$ Ti است. $L^{\phi}_{Ti; Va, O}$ پارامتر برهمکنش بین Ti از زیرشبکه اول و اجزای زیرشبکه دوم است. دو جمله اول مربوط به انرژی انحلال بین نشینی عناصر زیرشبکه دوم در زیرشبکه اول که شرایط انرژی مرجع را تعیین می‌کند و جمله دوم انرژی آزاد به صورت ایده‌آل در زیرشبکه دوم و جمله سوم انرژی آزاد اضافی به واسطه ضرایب تأثیر دو به دو هر اتم همسایه از زیرشبکه اول بر زیرشبکه دوم است [۸].

۲-۲- مدل مایع یونی برای فاز مایع در سیستم Ti-O

در زیرشبکه اول کاتیون Ti^{2+} و در زیرشبکه دوم یون اکسیژن و جای خالی، O و TiO_2 مطابق رابطه (۲) که توسط ساندمان برای فاز مایع در این سیستم ارائه شده است، قرار دارند. در این مدل فرض شده است که بار الکتریکی منفی با جمع بار کاتیون‌ها برابر است. معرفی جای خالی در زیرشبکه دوم این

جدول ۳- توصیفات ترمودینامیکی سیستم Ti-O برای سه فاز bcc, hep و فاز مایع

$G_{\text{Ti}^{++}, \text{O}^{-}}^{\text{ionic}} = \text{ionic} (\text{Ti}^{++}) (\text{O}^{-}, \text{Va}, \text{TiO}_x, \text{O})$	$G_{\text{TiO}_x}^{\text{IONIC-LIQUID}} = G_{\text{TiO}_x}^{\circ} + 85212,098 + -33,146 * T$
$G_{\text{Ti}^{++}, \text{O}^{-}}^{\text{IONIC-LIQUID}} = 2 * G_{\text{TiO}_x}^{\circ} + 54599,613 + -8,488 * T$	$G_{\text{Ti}^{++}, \text{O}^{-}, \text{Va}}^{\text{IONIC-LIQUID}} = 58880,555$
$G_{\text{Ti}^{++}, \text{Va}}^{\text{IONIC-LIQUID}} = G_{\text{Ti}}^{\text{liq}}$	$G_{\text{Ti}^{++}, \text{O}^{-}, \text{Va}}^{\text{IONIC-LIQUID}} = -12983,93$
$\beta \text{Ti} (\text{bcc}): (\text{Ti}), (\text{O}, \text{Va})_v$	$G_{\text{Ti}: \text{O}}^{\text{bcc}} = G_{\text{Ti}}^{\text{bcc}} + 2G_{\text{O}}^{\text{gas}} + -2331525,78 + 899,475 T$
$G_{\text{Ti}: \text{Va}}^{\text{bcc}} = G_{\text{Ti}}^{\text{bcc}}$	$L_{\text{Ti}: \text{O}, \text{Va}}^{\text{bcc}} = 75,504,71 - 623,563 T$
$\alpha \text{Ti} (\text{hcp}): (\text{Ti}), (\text{O}, \text{Va})_h$	$G_{\text{Ti}: \text{O}}^{\text{hcp}} = G_{\text{Ti}}^{\text{hcp}}$
$G_{\text{Ti}: \text{Va}}^{\text{hcp}} = G_{\text{Ti}}^{\text{hcp}}$	$L_{\text{Ti}: \text{O}, \text{Va}}^{\text{hcp}} = -8608,415$

چندجمله‌ای ردلیچ- کیستر مطابق رابطه (۷) ارائه شده است:

$$E G_{\text{ass}}^{\text{liq}} = x_i x_j \sum_{v=0}^n v L_{i,j}^{\text{liq}} (x_i - x_j)^v \quad (7)$$

که i و j مربوط به گونه‌های $\text{Ti}, \text{O}, \text{TiO}, \text{TiO}_{1/2}, \text{TiO}_2$ است. پارامترهای برهمکنش دو به صورت تابعی خطی از دما توصیف شده است [۸].

۳- بهینه‌سازی پارامترها

پارامترهای بهینه‌سازی شده انرژی آزاد گیبس (توصیفات ترمودینامیکی) توسط نرم‌افزار Thermo-Calc برای سه فاز $\text{Ti}-\text{O}$ در جدول (۳) آورده شده است. در این روابط انرژی‌ها بر حسب ژول و دما بر حسب کلوبین و نسبت به حالت مرجع عناصر پایدار^۹ ($P=1 \text{ bar}, T=298/15 \text{ K}$) برای عناصر خالص، محلول‌های جامد موادهای و عضوهای انتها^{۱۰} محلول‌ها هستند.

۴- نتایج و بحث

۴-۱- نمودار فاز

مقایسه نمودار فاز محاسبه شده در این تحقیق با نمودار فاز محاسبه شده توسط همپل و دیتاها تجربی داده‌های تجربی اصلی که توسط شفیلد و بامپس انجام شده و همچنین مقادیر محاسبه شده توسط همپل که از مدل مجتمع برای فاز مایع استفاده کرده است، در مقایسه با مقادیر محاسباتی

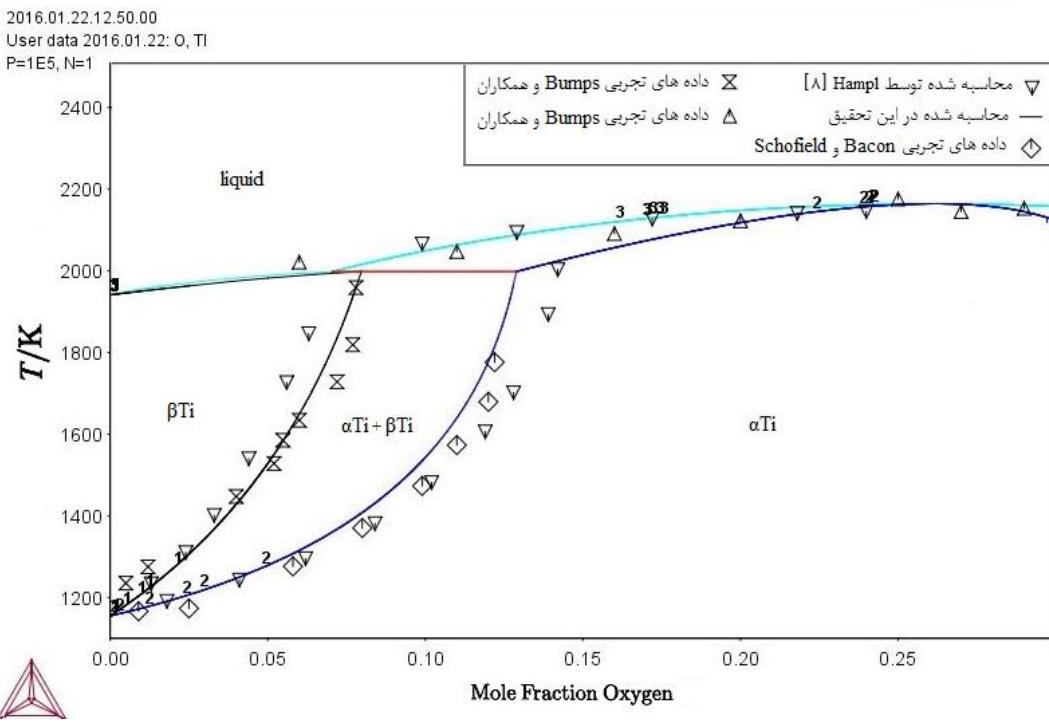
زیرشبکه است. جمله آخر عبارت انرژی آزاد اضافی به صورت همه پارامترهای برهمکنش دوتایی $L_{i,j}^{\text{liq}}$ و $L_{i,i}^{\text{liq}}$ به ترتیب برهمکنش مرتبه دوم بین اجزای زیرشبکه فلز و اکسیژن را توصیف می‌کند. هر کدام از پارامترهای L می‌تواند به دما و ترکیب شیمیابی وابسته باشد. توصیف تحلیلی وابستگی به ترکیب شیمیابی به صورت عبارت ردلیچ- کیستر^۸ به کار برده می‌شود. باید به این نکته توجه شود که مدل مایع یونی به طور کامل با فرمول‌بندی‌های انرژی پیوند که برای سیستم‌های حاوی تیتانیوم به کار می‌رود سازگار است [۹].

۴-۲- مدل مجتمع برای فاز مایع در سیستم $\text{Ti}-\text{O}$

مدل مجتمع به صورت $(\text{Ti}, \text{O}, \text{TiO}, \text{TiO}_{1/2}, \text{TiO}_2)$ برای توصیف فاز مایع در این تحقیق همپل و کانکارویک به کار گرفته شده است. واکنش تعادلی بین گونه‌ها در فاز مایع مطابق معادله $J_{\text{Ti}: \text{O}} = J_{\text{TiO}} = J_{\text{TiO}_{1/2}} = J_{\text{TiO}_2}$ است که از رابطه (۶) بدست می‌آید:

$$G_{\text{ass}}^{\text{liq}} = x_{\text{Ti}} G_{\text{Ti}}^{\circ} + x_{\text{O}} G_{\text{O}}^{\circ} + \sum_j x_{\text{TiO}_j} G_{\text{TiO}_j}^{\circ} + E G_{\text{ass}}^{\text{liq}} = RT \left(x_{\text{Ti}} \ln x_{\text{Ti}} + x_{\text{O}} \ln x_{\text{O}} + \sum_j x_{\text{TiO}_j} \ln x_{\text{TiO}_j} \right) \quad (6)$$

در این رابطه x_{Ti} ، x_{O} و x_{TiO_j} کسر مولی گونه‌های در نظر گرفته شده هستند. انرژی آزاد گیبس اضافی با فرمول عمومی با استفاده از

شکل ۱- (رنگی در نسخه الکترونیکی) نمودار فازی محاسبه شده سیستم $Ti-O$ تا 30° درصد مولی اکسیژن در مقایسه با مقادیر تجربی توسط شفیلد و بامپس و همچنین مقادیر محاسبه شده توسط همپل [۷].

فازها نیز تأثیرگذار است.

در این تحقیق، در شکل (۱) آورده شده است.

۳-۴- مرز فازی $\alpha Ti / \alpha Ti + \beta Ti$

برای مرز فازی $\alpha Ti / \alpha Ti + \beta Ti$ ، با افزایش دما داده‌های شفیلد و بیکن میزان اکسیژن حل شده کمتری را نسبت به محدوده هم‌دماهی محاسبه شده توسط همپل نشان می‌دهد. با بررسی وضعیت مرزهای فازی $\alpha Ti / \alpha Ti + \beta Ti$ و $\beta Ti / \alpha Ti + \beta Ti$ در محاسبات مشاهده می‌شود که منطقه دو فازی $\alpha Ti + \beta Ti$ در محاسبات همپل بزرگ‌تر از همین منطقه در محاسبات این تحقیق و مقادیر تجربی است. چون با افزایش دما انحراف از حالت ایده‌آل کاهش می‌یابد بنابراین مشاهده می‌شود که با نزدیک شدن به حالت ایده‌آل انحراف نتایج بدست آمده از کار همپل از نتایج تجربی افزایش می‌یابد. از نظر ریاضیاتی با توجه به اینکه مدل انرژی آزاد گیبس برای فاز مایع نسبت به مدل به کار گرفته شده در محاسبات همپل تغییر کرده است بنابراین پارامترهای قابل

۲-۴- مرز فازی $\beta Ti / \alpha Ti + \beta Ti$

با بررسی شکل (۱) برای مرز فازی $\beta Ti / \alpha Ti + \beta Ti$ ، مشاهده می‌شود که با افزایش دما در محدوده دمایی 1100° تا 2000° کلوین، میزان اکسیژن حل شده محاسبه شده توسط همپل نسبت به مقادیر تجربی، مقادیر کمتری را نشان می‌دهند در حالی که مقادیر محاسبه شده در این تحقیق تطابق بسیار خوبی را با نتایج تجربی مشابه در دمایی ذکر شده نشان می‌دهد؛ بنابراین دیده می‌شود که با استفاده از مدل مایع یونی به صورت $q(O^{2-}, Va, TiO_2, O^{2+})$ به جای مدل مجتمع برای فاز مایع شرایط به گونه‌ای تغییر می‌کند که مرز فازی $\beta Ti / \alpha Ti + \beta Ti$ به مقادیر تجربی محاسبه شده توسط بامپس نزدیک‌تر شده است؛ به عبارت دیگر مشاهده شده است که تغییر مدل انتخابی برای فاز مایع بر روی مرزهای فازی سایر

به این مدل می‌دهد که یک توصیف ترمودینامیکی پیوسته از تیتانیوم فلزی خالص مذاب تا یون کامل ارائه کند. با توصیف فاز مایع با این مدل دیده شد که هم با افزایش دما و هم با افزایش کسر مولی اکسیژن نتایج منسجمی به دست آمد. این انسجام می‌تواند به دلیل همین پیوستگی در پوشش دادن تیتانیوم فلزی تا یون تیتانیوم باشد.

۴-۴- خط لیکوئیدوس

خط لیکوئیدوس محاسبه شده در محدوده صفر تا 30°C درصد مولی اکسیژن در تطابق نسبتاً خوبی با نتایج تجربی بامپس و مقادیر محاسبه شده توسط همپل است. اما محاسبات همپل به مقدار جزئی انحراف بیشتری از نتایج محاسبه شده در این تحقیق دارد که با افزایش کسر مولی اکسیژن این انحراف کاهش می‌یابد. این کاهش انحراف می‌تواند به دلیل افزایش احتمال تشکیل اجتماع‌ها با افزایش کسر مولی اکسیژن باشد.

۵- تحولات هم‌دما

مقادیر ترکیبی و دمایی محاسبه شده در تحولات هم‌دما در مقایسه با داده‌های محاسباتی همپل و داده‌های ارزیابی شده توسط موری و ریت در جدول (۴) آورده شده است. دمای واکنش پریتکنیک $\beta\text{Ti} + \alpha\text{Ti} = \text{Maj} + \text{Hij}$ روش مستقیمی تجربی به دست نیامده است. موری و ریت با تلفیق داده‌های شفیلد و بیکن و بامپس دمای تجربی ۱۹۹۳ کلوین را برای آن برگزیدند. مقدار محاسبه شده توسط همپل مقدار ۲۰۱۶ کلوین است که بیشتر از ۱۹۹۳ کلوین اختیاس شده توسط موری و ریت است. دمای پریتکنیک محاسبه شده در این تحقیق ۱۹۹۸ کلوین به دست آمد که تطابق بهتری با مقدار تجربی نسبت به مقدار محاسبه شده توسط همپل دارد. با مقایسه کسر مولی اکسیژن در فازهای βTi ، αTi و فاز مایع در دمای پریتکنیک باز هم نتایج این تحقیق تطابق بهتری را با نتایج تجربی پذیرفته شده توسط موری و ریت نسبت به مقدار محاسبه شده توسط همپل دارد. اگرچه این تحقیق دما و

تنظيم رابطه انرژی آزاد گیس این فاز تغییر کرده و به دنبال آن روابط انرژی آزاد گیس دو فاز αTi و βTi پس از بهینه‌سازی نیز تغییر خواهد کرد. بنابراین تغییر مکان مزهای فازی $\alpha\text{Ti} + \beta\text{Ti}$ با تغییر مدل به کار گرفته شده برای فاز مایع قابل توجیه است. از نظر ترمودینامیکی در محلول‌های کندانس، نیروی جاذبه بین اتم‌ها، مولکول‌ها یا یون‌ها بزرگ است و ماهیت و مقدار این نیروی جاذبه بر رفتار ترمودینامیکی محلول‌ها اثر مهمی دارد. با تغییر مدل انتخابی برای فاز مایع در واقع چینش اتم‌ها و تأثیر اتم‌های فاز بر هم به طور متفاوتی توصیف می‌شوند. این تغییر رفتار ترمودینامیکی در فاز مایع در رفتار ترمودینامیکی فازهای دیگر در این سیستم، مانند αTi و βTi تأثیرگذار هستند. به این ترتیب روابط انرژی آزاد گیس این فازها که در واقع رفتار ترمودینامیکی فازها را توصیف می‌کنند، تغییر می‌کنند. علت تغییر مزهای فازی با تغییر مدل انتخابی برای فاز مایع به چند دلیل می‌تواند باشد: ۱- در مدل مجتمع اجتماع‌هایی در فاز مایع درنظر می‌گیرند اما به دلیل کم بودن نیروی جاذبه بین اتم‌های ناهمسان ترکیب تشکیل نمی‌شود و بدین ترتیب انرژی آزاد اضافی محلول را با توجه به برهم‌کنش بین این اجتماع‌ها محاسبه می‌کنند. با افزایش دما و نزدیک شدن به حالت ایده‌آل امکان تشکیل این اجتماع‌ها کاهش می‌یابد. علت انحراف نتایج همپل در دماهای بالاتر ممکن است به این دلیل باشد. ۲- در تعریف مدل مجتمع اجتماع‌ها و گردهمایی‌ها را درنظر می‌گیرند، در صورتی که فرمول‌های ریاضی بر این دلالت دارند که مولکول‌های مجزا وجود دارند که این مسئله توجیه مشکلی دارد. ۳- یک انتقاد اساسی دیگر از مدل مجتمع این است که اجتماع‌های مربوطه قبل از به کارگیری باید شناسایی شوند و ممکن است چند ترکیب شناسایی نشده باقی مانده باشند. ۴- مدل مایع یونی با دو زیرشبکه، دو زیرشبکه جداگانه برای کاتیون و آئیون همراه با جاهای خالی در زیرشبکه آئیون درنظر می‌گیرد در این مدل فرض شده است که بار الکتریکی منفی با جمع بار کاتیون‌ها برابر است. معرفی جای خالی در زیرشبکه دوم این امکان را

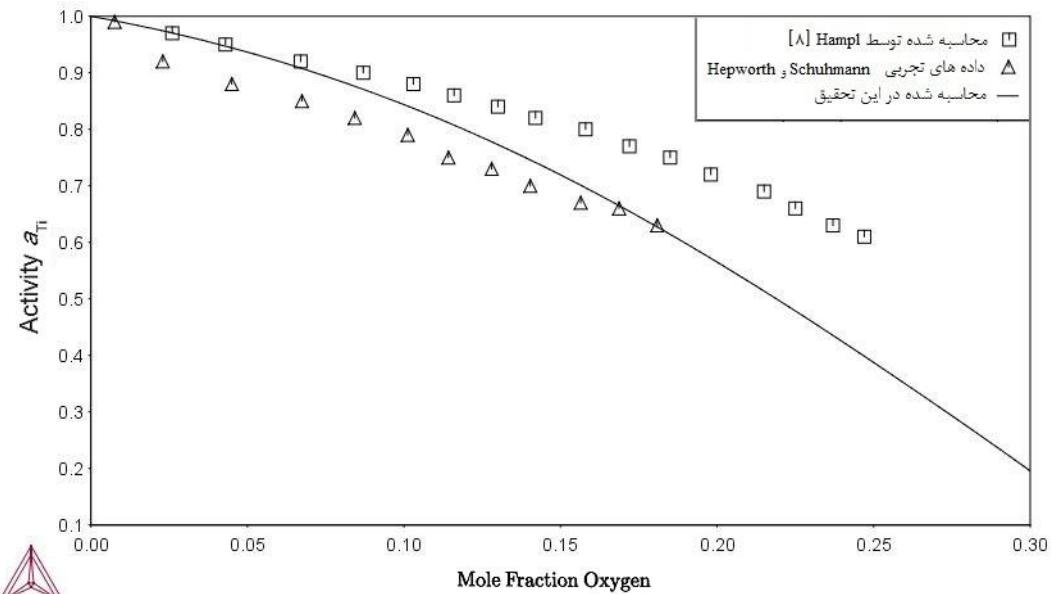
جدول ۴- مقادیر ترکیبی و دمایی محاسبه شده واکنش‌های ثابت در مقایسه با داده‌های محاسباتی همپل و داده‌های ارزیابی شده توسط موری و ریت

واکنش	(دما)	ترکیبات فاز (کسر مولی اکسیژن)			مرجع
		αTi	مایع	βTi	
$\alpha\text{Ti} = \text{مایع}$	۲۱۶۳	۰/۲۷			تحقیق حاضر
$\alpha\text{Ti} = \text{مایع}$	۲۱۵۸ ± ۲۵	$\sim ۰/۲۴$			[۷] موری و ریت
$\alpha\text{Ti} = \text{مایع}$	۲۱۶۸	۰/۲۹۹			[۸] همپل
$\alpha\text{Ti} + \text{مایع} = \beta\text{Ti}$	۱۹۹۸	۰/۱۳	۰/۰۷	۰/۰۸	تحقیق حاضر
$\alpha\text{Ti} + \text{مایع} = \beta\text{Ti}$	۱۹۹۳ ± ۲۵	۰/۱۳	۰/۰۵	۰/۰۸	[۷] موری و ریت
$\alpha\text{Ti} + \text{مایع} = \beta\text{Ti}$	۲۰۱۶	۰/۱۴	۰/۰۶	۰/۰۷	[۸] همپل

به جای مدل مجتمع با مدل مایع یونی توصیف شود، اکتیویته تیتانیوم در فاز αTi در دمای 1073°C کلوین تطابق بهتری را با نتایج تجربی نشان می‌دهد. هر سه حالت انحراف مثبت از حالت ایدآل را نشان می‌دهند که این به این مفهوم است که نیروی جاذبه O-O کمتر از نیروی جاذبه Ti-Ti در فاز αTi در شرایط مذکور است. محاسبات همپل بیشترین انحراف از حالت ایدآل را دارند و محاسبات این تحقیق بین آنها قرار دارد. از نظر ریاضیاتی با توجه به اینکه مدل انرژی آزاد گیبس برای فاز مایع نسبت به مدل به کار گرفته شده در محاسبات همپل تغییر کرده است بنابراین پارامترهای قابل تنظیم رابطه انرژی آزاد گیبس این فاز تغییر کرده و به دنبال آن روابط انرژی آزاد گیبس دو فاز αTi و βTi پس از بهینه‌سازی نیز تغییر خواهند کرد. بنابراین تغییر اکتیویته تیتانیوم در αTi با تغییر مدل به کار گرفته شده برای فاز مایع قابل توجیه است. از نظر ترمودینامیکی در این مورد هم مانند مواردی که در مورد مرزهای فازی گفته شد، تغییر رفتار ترمودینامیکی در فاز مایع بر رفتار ترمودینامیکی فازهای دیگر این سیستم، مانند αTi و βTi تأثیرگذار هستند. به این ترتیب روابط انرژی آزاد گیبس این فازها که در واقع رفتار ترمودینامیکی فازها را توصیف می‌کنند، تغییر می‌کنند. در بررسی خط لیکوئیدوس دیده شد که با افزایش کسر مولی اکسیژن، عملکرد مدل مجتمع بهتر شده است. اما رفتار ترمودینامیکی فاز αTi را به گونه‌ای تغییر می‌دهد که در این فاز

ترکیب اکسیژن محاسبه شده در فازها را در دمای پرینتکتیک به مقادیر تجربی پذیرفته شده توسط موری و ریت نزدیک‌تر نشان می‌دهد اما به طور قطع نمی‌توان استدلال کرد که مدل مایع یونی برای توصیف فاز مایع در این سیستم کارآمدتر است زیرا مقادیر تجربی با هیچ روش مستقیم تجربی به دست نیامده بلکه از کار موری و ریت اقتباس شده است. همچنین در این جدول دما و کسر مولی اکسیژن در فاز αTi در تحول $\alpha\text{Ti} \rightarrow \text{مایع}$ مورد مقایسه قرار گرفتند. مشاهده می‌شود که مقادیر این تحقیق به مقادیر تقریبی ارائه شده توسط موری و ریت نزدیک‌تر هستند.

۶-۴- نمودارهای خواص ترمودینامیکی مقایسه نتایج محاسبه شده در این تحقیق با نتایج محاسبه شده توسط همپل و نتایج تجربی اکتیویته αTi در فاز αTi با بررسی منحنی‌های اکتیویته در شکل (۲) مشاهده می‌شود که مقادیر اکتیویته اندازه‌گیری شده توسط هپورث و شوامن پایین‌تر از مقادیر محاسباتی این تحقیق و همپل در دمای 1073°C کلوین قرار دارند با افزایش کسر مولی اکسیژن اکتیویته محاسباتی در این تحقیق به مقادیر تجربی اندازه‌گیری شده توسط هپورث و شوامن نزدیک‌تر شده اما مقادیر اکتیویته محاسبه شده توسط همپل از این مقادیر تجربی فاصله می‌گیرد. اکتیویته محاسباتی همپل مقادیر بالاتری از مقادیر تجربی و مقادیر محاسبه شده در این تحقیق به دست آمد. بنابراین می‌توان گفت اگر فاز مایع

شکل ۲- اکتیویته تیتانیوم محاسبه شده در فاز αTi در دمای ۱۰۷۳ کلوین و نسبت به حالت استاندار تیتانیوم خالص hcp در مقایسه با مقادیر محاسبه شده در شرایط مشابه توپل همپل و مقادیر تجربی اندازه‌گیری شده توپل هپورث و شوامن

به دست آمده از نمودار فازی است. در شکل (۳-ج) که مربوط به اکتیویته محاسبه شده در دمای ۱۹۶۰ کلوین است دو خط افقی در منحنی‌های اکتیویته و یا به عبارت دیگر دو منطقه دو فازی را در هریک از محاسبات این تحقیق همپل نشان می‌دهد. این مناطق دو فازی مربوط به $\alpha\text{Ti} + \beta\text{Ti}$ و $\alpha\text{Ti} + \beta\text{Ti} + \text{مایع}$ هستند. با بررسی این شکل مشاهده می‌شود که منطقه دو فازی ($\beta\text{Ti} + \text{مایع}$) در این دما محاسبات همپل بلندتر از محاسبات این تحقیق به دست آمده است. اما متأسفانه داده‌های تجربی دقیقی برای مقایسه این داده‌ها در این منطقه و این دما وجود ندارد.

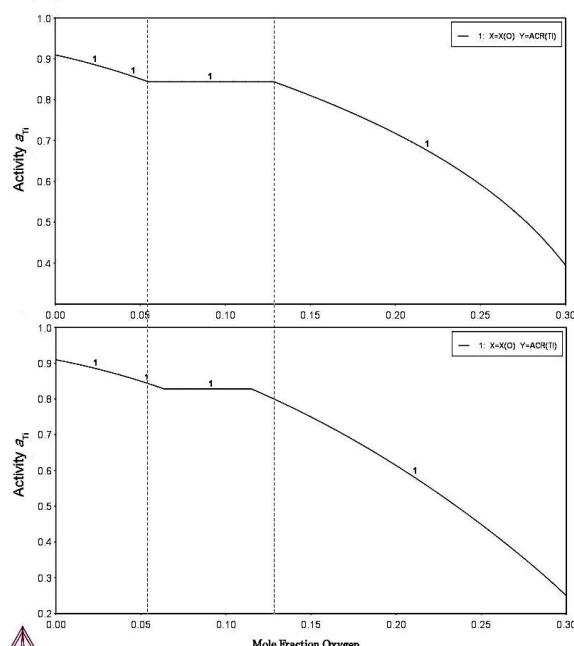
۴-۸- آنتالپی تشكیل فاز αTi
 با مقایسه نمودارهای آنتالپی در شکل (۴) مشاهده می‌شود که مقادیر آنتالپی استاندارد تشكیل فاز αTi در دمای ۲۹۸ کلوین برای سه حالت تجربی، محاسباتی در این تحقیق و محاسباتی توپل همپل بسیار نزدیک به هم به دست آمدند. با

اكتیویته تیتانیوم با افزایش کسر مولی اکسیژن از نتایج تجربی دور می‌شود. نتایج به دست آمده از مقادیر مرزهای فازی و اکتیویته تیتانیوم در دمای ۱۰۷۳ کلوین در یک راستا هستند و همدیگر را تصدیق می‌کنند. برای هردوی آنها با افزایش کسر مولی اکسیژن انحراف محاسبات همپل در فاز αTi از نتایج تجربی افزایش یافته در صورتی که مقادیر محاسبه شده در این تحقیق به مقادیر تجربی نزدیک‌تر شده‌اند.

۴-۷- بررسی اکتیویته تیتانیوم در دمای‌های مختلف

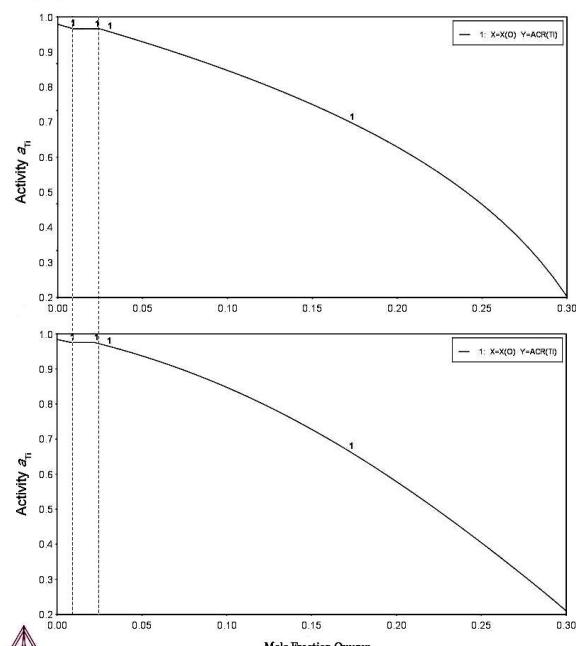
با بررسی منحنی‌های اکتیویته در شکل (۳)، خط افقی در منحنی‌های اکتیویته مناطق دو فازی $\alpha\text{Ti} + \beta\text{Ti}$ را نشان می‌دهد. بنابراین دو انتهای این خطوط افقی مربوط به مرزهای فازی است. با مقایسه این سه شکل مشاهده می‌شود که با افزایش دما طول منطقه دو فازی در منحنی‌های اکتیویته بر حسب کسر مولی اکسیژن در محاسبات همپل بیشتر از نتایج به دست آمده در این تحقیق است. در واقع این مطلب تأییدی بر نتایج

2016.02.05 12:25:13
User data 2016.02.05: O, Ti
P=1E5, N=1, T=1700

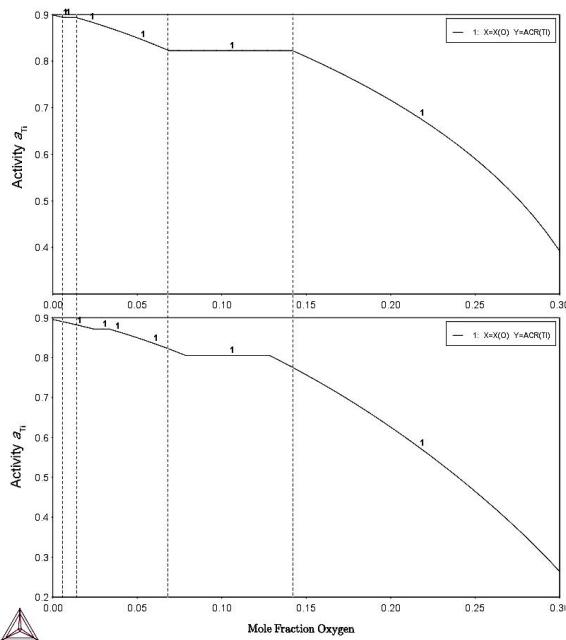
(ب)

2016.02.05 12:21:13
User data 2016.02.05: O, Ti
P=1E5, N=1, T=1200

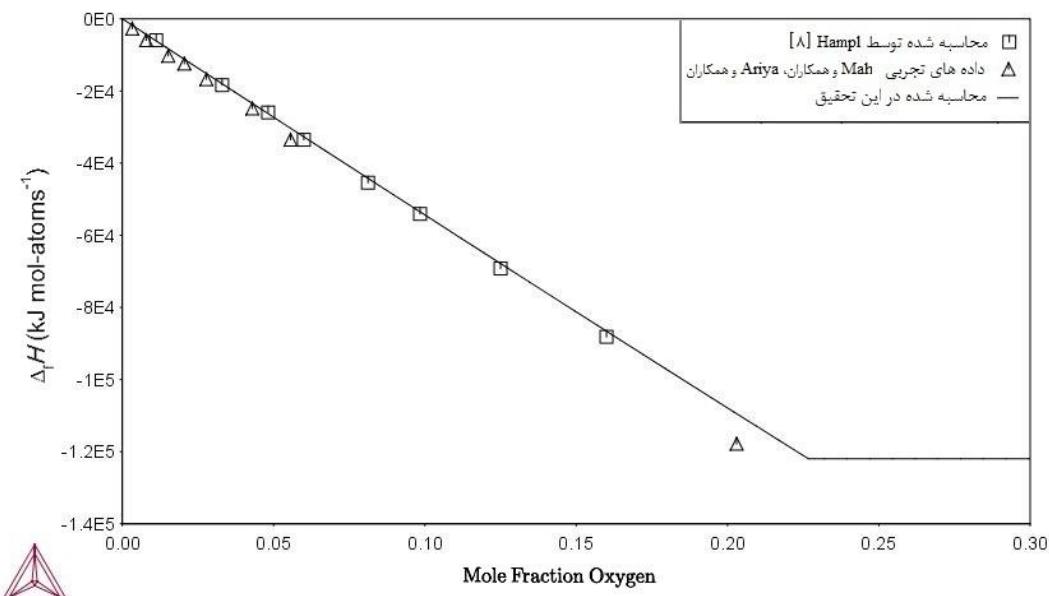
(الف)

2016.02.05 12:35:06
User data 2016.02.05: O, Ti
P=1E5, N=1, T=1960

(ج)

شکل ۳- منحنی های اکتیویته تیتانیوم در دماهای: (الف) ۱۲۰۰، (ب) ۱۷۰۰، (ج) ۱۹۶۰ کلوین مربوط به این تحقیق در پایین و تحقیق همپل در بالای شکل

شکل ۴- آنتالپی تشکیل فاز α Ti در دمای ۲۹۸ درجه کلوین محاسبه شده نسبت به حالت استاندار تیتانیوم خالص hcp و $0/5$ O_2 گازی، در مقایسه با مقادیر محاسبه شده توسط همپل و مقادیر تجربی اندازه گیری شده توسط ما و کلی [۱۳] و آریانا و همکاران [۱۲]

شکل مشاهده می شود که خطوط هم دما، خطوط افقی رسم شده از دو انتهای قسمت افقی منحنی اکتیویته را دقیقاً بر مرزهای فازی قطع می کنند. در شکل (۵-ب) که مربوط به دمای 1960 کلوین است، دو منطقه دو فازی دیده می شود. در این مورد نیز خط هم دما بر هر چهار مرز فازی منطبق است. در شکل (۵-ج) خط هم دما مرز فازی منطقه دو فازی مایع α Ti⁺ را قطع می کنند. بنابراین در این دما دو فاز مایع و α Ti در تعادل با هم قرار دارند.

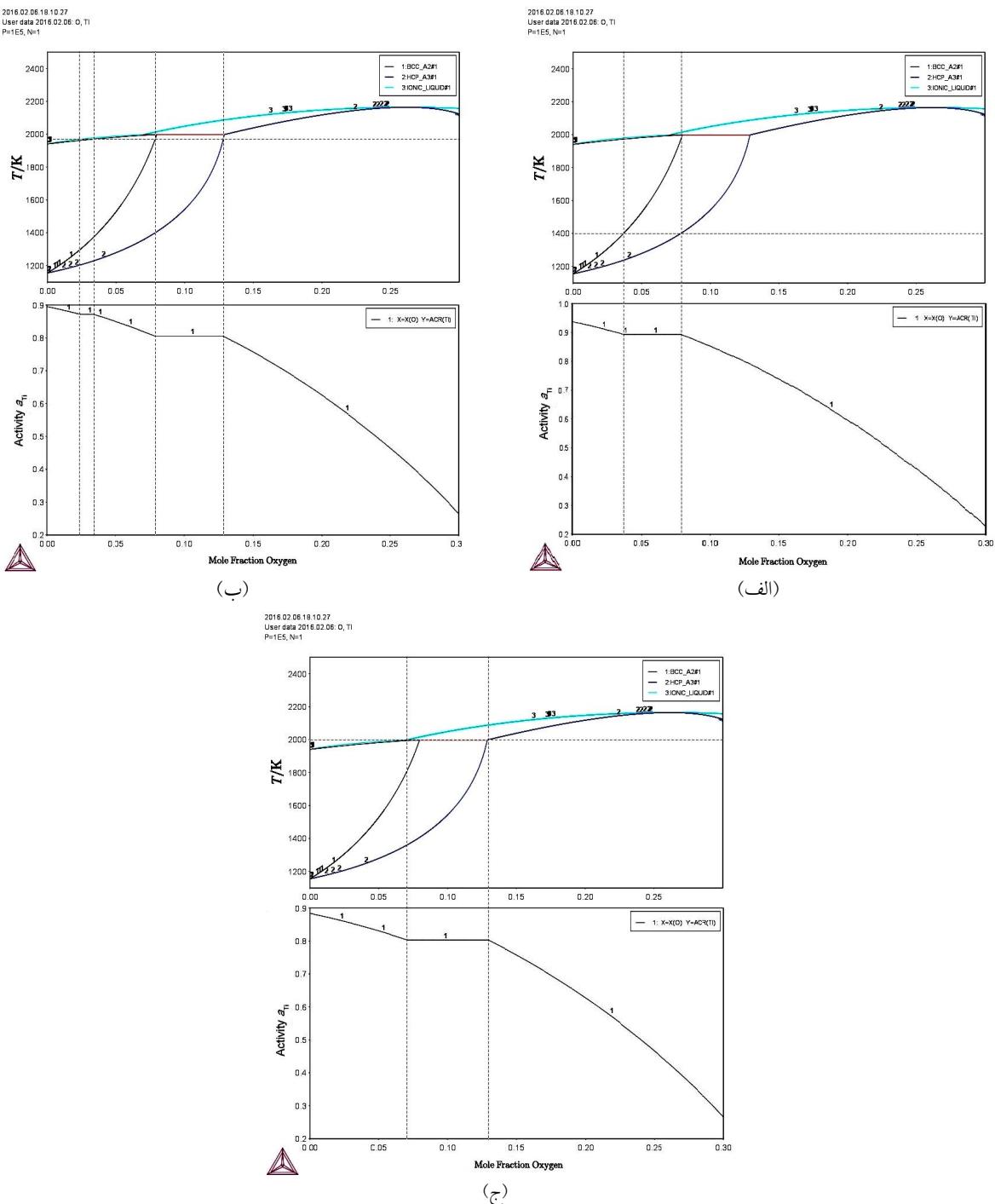
۵- نتیجه گیری

بهینه سازی سیستم Ti-O تا 30 درصد مولی اکسیژن با درنظر گرفتن مدل زیر شبکه برای توصیف فازهای محلول جامد بین نشینی α Ti و β Ti و مدل مایع یونی به صورت $(Ti^{++})_p(O^{-}, Va, TiO_6, O)_q$ برای فاز مایع تطابق بسیار خوبی را با نتایج تجربی نشان می دهد. با مقایسه استفاده از مدل های مجتمع و مایع یونی برای فاز

توجه به اینکه در دماهای نسبتاً پایین مانند دمای اتاق، تحرک اتم ها بسیار کم است، انتظار می رود در این دماها برای تشکیل محلول جامد با هر مدل در نظر گرفته شده آنتالپی مشابه و یا بسیار نزدیک بهم داشته باشند. اما در دماهای بالا با توجه به اینکه تحرک اتم ها افزایش می یابد، تأثیر جنبش و نیروی جاذبه اهمیت بیشتری می یابند. همان طور که در مورد اکتیویته تیتانیوم در فاز α Ti در دمای 1073 کلوین دیده شد که با تغییر مدل انتخابی برای فاز مایع که همان تغییر در توصیف چیزی اتم ها است مقادیر متفاوتی برای اکتیویته به دست آمد.

۶- بررسی تطبیق منحنی های اکتیویته تیتانیوم با مرزهای فازی

منحنی های اکتیویته بر حسب کسر مولی اکسیژن در سه دمای 1400 , 1960 , 2000 کلوین با استفاده از روابط انرژی آزاد گیبس به دست آمده به ترتیب در شکل (۵) آمده است و با نمودار فازی در دماهای ذکر شده مقایسه شده اند. در هر سه

شکل ۵- (رنگی در نسخه الکترونیکی) نمودار فاز و منحنی اکتیویته تیتانیوم در دماهای: (الف) ۱۹۶°، (ب) ۲۰۰۰°، (ج) ۲۰۰۰° کلوین

شده در این تحقیق نتایج نزدیکتری را به نتایج تجربی نشان می‌دهد.

مایع در سیستم Ti-O که به ترتیب در کار همپل و این تحقیق انجام شد، مشاهده می‌شود که استفاده از مدل مایع یونی استفاده

تأثیر گذاشته است به طوری که اکتیویته به دست آمده برای βTi فاز αTi در دمای ۱۰۷۳ کلوین در این تحقیق انحراف کمتری را از نتایج مشابه در کار همپل نسبت به داده های تجربی مشابه نشان می دهد. با افزایش کسر مولی اکسیژن، اکتیویته محاسبه شده در این تحقیق به مقادیر تجربی نزدیک شده و اکتیویته محاسبه شده در کار همپل از نتایج تجربی دور می شود.

تغییر مدل انتخابی برای فاز مایع بروی مرزهای فازی αTi و βTi گذاشته است به طوری که در این تحقیق این دو مرز فازی تطابق خوبی را با نتایج تجربی نشان می دهند در صورتی که نتایج همپل برای این دو فاز، با افزایش دما از نتایج تجربی دور می شوند.

تغییر مدل انتخابی برای فاز مایع بروی اکتیویته فازهای αTi و

واژه‌نامه

۱. فازهای به صورت ترکیب بین فلزی با فرمول عمومی X_nQ_{n-1}
2. ionic liquid model
3. bond energy model with two sublattices
4. associated solution model
5. three-sublattice model

6. Calphad (Calculation of phase diagram)
7. Thermo-Calc
8. Redlich-Kister
9. stable element reference (HSER)
10. end members

مراجع

1. Saunders, N., and Chandrasekaran, L., "Phase Diagram Modeling for Titanium Alloys with Light Element Impurities", *Journal of Phase Equilibria*, Vol. 13, No. 6, pp. 612-619, 1992.
2. Pajunen, M., and Kivilahti, J., "Thermodynamic Analysis of the Titanium-Oxygen System", *Zeitschrift fuer Metallkunde*, Vol. 83, No. 1, pp. 17-20, 1992.
3. Fischer, F., "Thermodynamic Calculation of the O-Ti System", *Journal of Phase Equilibria*, Vol. 18, No. 4, pp. 338-343, 1997.
4. Lee, B. J., and Saunders, N., "Thermodynamic Evaluation of the Ti-Al-O Ternary System", *Zeitschrift fuer Metallkunde*, Vol. 88, No. 2, pp. 152-161, 1997.
5. Eriksson, G., Pelton, A. D., Woermann, E., and Ender, A., "Measurement and Thermodynamic Evaluation of Phase Equilibria in the Fe-Ti-O System", *Berichte der Bunsengesellschaft für physikalische Chemie*, Vol. 100, No. 11, pp. 1839-1849, 1996.
6. Waldner, P., and Eriksson, G., "Thermodynamic Modelling of the System Titanium-Oxygen", *Calphad*, Vol. 23, No. 2, pp. 189-218, 1999.
7. Cancarevic, M., Zinkevich, M., and Aldinger, F., "Thermodynamic Description of the Ti-O System using the Associate Model for the Liquid Phase", *Calphad*, Vol. 31, No. 3, pp. 330-342, 2007.
8. Hampl, M., and Schmid-Fetzer, R., "Thermodynamic Description of the Ti-O System", *International Journal of Materials Research*, Vol. 106, No. 5, pp. 439-453, 2015.
9. Lukas, H. L., Fries, S. G., and Sundman, B., *Computational Thermodynamics: the Calphad Method*, Vol. 131. Cambridge University Press Cambridge, 2007.
10. Bumps, E. S., Kessler, H. D., and Hansen, M., "The Titanium-Oxygen System", *Transactions of American Society for Metals*, Vol. 45, pp. 1008-1028, 1953.
11. Schofield, T. H., and Bacon, A. E., "The Constitution of the Titanium-Oxygen Alloys in the Range 0-35 Weight Percent Oxygen", *Journal of the Institute of Metals*, Vol. 84, pp. 47-53, 1955.
12. Ariya, S. M., Morozova, M. P., and Volf, E., "Khimiya Soedinenii Peremennogo Sostava. 6. Sistema Titan Kislorod", *Zhurnal Neorganicheskoi Khimii*, Vol. 2, No. 1, pp. 13-22, 1957.
13. Mah, A. D., Kelley, K. K., Gellert, N. L., King, E. G., and O'Brien, C. J., "Thermodynamic Properties of Titanium-Oxygen Solutions and Compounds", Bureau of Mines, RPRT, 1955.
14. Hepworth, M. T., and Schuhmann, R., "Thermodynamic Properties of Titanium-Oxygen-Hydrogen Alloys", *Transactions of the Metallurgical Society of AIME*, Vol. 224, No. 5, p. 928, 1962.
15. Boureau, G., and Gerdanian, P., "Thermodynamic Study of Interstitial Solid Solutions of Oxygen in Titanium at 1050 C", *Acta Metallurgica*, Vol. 24, No. 8, pp. 717-723, 1976.
16. Okabe, T. H., Suzuki, R. O., Oishi, T., and Ono, K., "Thermodynamic Properties of Dilute Titanium-Oxygen Solid Solution in Beta Phase", *Materials Transactions, The Japan Institute of Metals*, Vol. 32, No. 5, pp. 485-488, 1991.